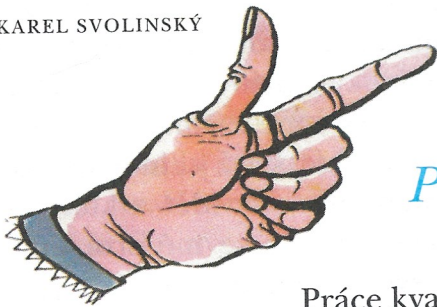

Žil v dávných dobách stařec, prastaříčkový kmet.
Měl dětí mnoho. Když pak tušil blízkou smrt,
chtěl napomenout syny; proto nařídí,
by přinesli pár prutů – v otep svázaných
a tenkých – odkudkoliv... Když je donesli,
tu praví: „Zkuste, děti, každý ze všech sil
ty pruty zlámat, jeden s druhým svázané!“
A nezlomil je nikdo... „Zkuste přelomit
teď každý zvláště!“ Každý hravě zlomili.
Tu otec: „Děti, budete-li navzájem
vždy svorni jeden s druhým, nikdo na světě
vám neublíží, byť byl sebe mocnější;
leč odcizíte-li se bratr bratrovi,
tím ‘odděleným prutem’ bude každý z vás.“

(Ezopovy bajky)

Z řeckého originálu přeložil Rudolf Kuthan

KAREL SVOLINSKÝ

Přísloví

Práce kvapná málo platná.
Pravda ve vodě neutone a v ohni neshoří.
Přej a bude ti přáno, dej a bude ti dáno.
Řeč uctívá bez prospěchu nebývá.
Strach má velké oči.
Trpělivost železná vrata probíjí.
Z pilnosti se štěstí rodí, lenost holou bídu plodí.
Zvyk má železnou košili.
Žádnému pečený holub do úst nevletí.

Pokud jedno z českých básníků, že „jablko nepadne daleko od stromu“, v případě hudby Antonína Dvořáka obrazné předurčení ne

Nelahozeveský hostník František Dvořák tvrdil, že zavedenou životní cestou v budoucnu převezme nástrojů růstající Antonín pro své přání a vyučil se řezbářem, však netěšila, stále se věnoval hudbě. Ve volných chvílích hrál na violu, na klavír, na varhany i v kostele na katedrální varhannické škole.

ANTONÍN DVOŘÁK

Zapojil se do tamního Prozatímního divadla. Jeho učitel Smetana, byl varhanářem a skladatelem hudby na klavír.

Při tom také rád hrál na klavír v Rusku. Tři roky žil v New Yorku v zervatoře v New Yorku.

Na přední místo v hudbě. Komponoval skladby pro klavír, skladby pro velkou symfonickou orchestr, slulost mu získaly Slovanských národních koncertních společenství.

Z jedenácti Dvořáků věnoval poslední rok